

[Nyrup Rasmussen]

det gælder spørgsmålet om de svage grupper på arbejdsmarkedet. Jeg tror faktisk, at der er kræfter i gang lige nu, som prøver at samle op et forslag, som har en sådan sammenskrning, at det sikrer, at de svage grupper ikke falder ud af arbejdsmarkedet, fru Lilli Gyldenkilde, og sikrer, at de svage grupper, som oprigtigt ønsker et fuldtidsjob på arbejdsmarkedet, bliver skilt fra andre, som måske har lukket det ene øje, når det gælder subsidier til opretholdelse af varig deltidsbeskæftigelse med varige supplerende dagpenge.

Jeg tror, vi alle i en situation, hvor økonomien er presset så hårdt – det håber jeg fru Lilli Gyldenkilde er enig i – har en interesse i at finde frem til et arbejdsmarkedspolitisk system med dagpenge, som sikrer, at vi bruger vore ressourcer så effektivt, vi kan, også til at få folk ind i det uddannelsesstilbud, vi begge argumenterer så hårdt for.

Så lad os se, om vi alligevel ikke kan få en julegave her i løbet af de allernærmeste timer, som forhåbentlig også kan være til gavn for de svage grupper på arbejdsmarkedet. Jeg har et håb om det.

Glistrup (FP):

Da arbejdsministeren ville hælde et lispund peber i fru Lilli Gyldenkildes sår, garanterede han med en unægtelig truende mine, at vi nok skulle regne med, at vi fik et sæt ændringsforslag endnu fra ham ud over hele den stak af ændringsforslag og tilbagetrækning af ændringsforslag og marcheren frem og tilbage, vi hidtil havde fået.

Men så ville den truende peberuddelende arbejdsminister jo også gerne berolige sine egne venner, og så sagde han: Og det skal nok blive sådan, at der bliver god tid til, at Folketinget kan komme på juleferie nogenlunde til planlagt tid. Men situationen er faktisk den, at man må imødesee det her med ydmyghed. Det er svært stof, og det gælder ikke blot, at det er svært for Fremskridtspartiet at finde ud af. Jeg er meget sikker på, at det er lige så svært for de andre partier.

Det drejer sig ikke bare om partierne. Det drejer sig om et sekscifret antal danskere rundt omkring i landet, der er afhængige af på deres økonomi, på deres livsgrundlag, deres levefod, at der eventuelt ikke er blevet sat et komma et forkert sted eller mangler et litra f i en eller an-

den § 64, stk. 3, eller hvor der nu er tale om. Så der skal være tid til at gennemarbejde det grundigt.

Og da der er mindre end 24 timer tilbage, og da Folketingets medlemmer inden for de 24 timer også, ud over selvfølgelig at have krav på at overholde arbejdsmiljølovens 11-timers-regel, skal have udført forskelligt andet arbejde, må man nok sige, at det faktisk ville være rart, om arbejdsministeren nu kunne give os en helt præcis tidsplan, så vi ved, hvad vi kan arbejde efter, altså helt præcist sige: Kl. 23.37.12 har vi ændringsforslagene, eller hvornår nu klokkeslættet er, sådan at vi kan tilrettelægge arbejdsplanen. I den situation, vi er i, er tingene faktisk så trængt, at det må være et krav.

Det er altså Arbejdsmarkedsudvalget, jeg nu taler om. Det vil være særdeles rimeligt, om der i hvert fald er 70 deputationer, som gerne vil ind i Arbejdsmarkedsudvalget og nøje forelægge deres synspunkter på disse fuldstændige nydannelser, som der tilsyneladende i vidt omfang bliver tale om. Og skal vi efter selv at have forstået forslagene afvikle 70 deputationer med at gå det grundigt igennem og derefter skrive en tillægsbetænkning, ud over de småsager, der i øvrigt er til behandling og skal klares, inden Folketinget skal på ferie inden for det, arbejdsministeren lovede nogenlunde til planlagt tid, så kan det faktisk ikke nytte, at arbejdsministeren smøler – hvis jeg må bruge det udtryk om ham. Han vil sikkert ikke selv sige, at han har smølet i den sidste uge.

Men det afgørende er ikke, hvad man selv føler man har gjort. Det afgørende er, hvordan det har virket på modtagerne eller rettere sagt dem, der *ikke* har modtaget post til tiden fra arbejdsministeren. Det er rart at se, at trafik- og kommunikationsministeren er her i salen, for faktisk er alt det, der er ved at kikse i juleposten i år, det, der har som afsender arbejdsministeren. Det er vel nok endnu værre end med alt det, der har andre afsendere.

Derfor må jeg rette en opfordring til trafik- og kommunikationsministeren om at sørge for, at Arbejdsmarkedsudvalget inden alt for mange minutter får sin post til tiden ovre fra dér, hvor fanden er løs i Laksegade.

Hermed sluttede forhandlingen.